

У К Р А І Н А
М І С Ц Е В Е С А М О В Р Я Д У В А Н Н Я
Ч Е Р Н Я В Щ И Н С Ь К А С І Л Ь С Ь К А Р А Д А

Юр'ївський район

Дніпропетровська область

Сьоме скликання

Двадцять четверта сесія

Р І Ш Е Н Н Я

10. 07.2017

с Чернявщина

№ 239 – 24/VII

***Про податок на нерухоме майно,
відмінне від земельної ділянки***

Керуючись пунктом 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», відповідно до статті 10, статті 266 Податкового кодексу України від 24.12.2015р. № 909-VIII « Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2017 році» Чернявщинська сільська рада:

ВИРІШИЛА:

1. Встановити на території населених пунктів Чернявщинської сільської ради податок на майно та затвердити ставки податку, а саме:

- податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;

2. Затвердити :

1) Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (додаток 3).

3. Дане рішення підлягає оприлюдненню в засобах масової інформації

4. Дане рішення набирає чинності з 1 січня 2018 року

5. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну депутатську комісію з питань бюджету, земельних відносин та адміністрування.

І.В.Пушкаля

Положення

податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

1. Загальні положення

Об'єкти житлової нерухомості – будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки;

1.1. Будівлі, віднесені до житлового фонду, поділяються на такі типи:

а) житловий будинок – будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу – житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

б) прибудова до житлового будинку – частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

в) квартира – ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж – одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

г) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах – ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартирнаймачів;

1.2. Садовий будинок – будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

1.3. Дачний будинок – житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку.

Об'єкти нежитлової нерухомості – будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

а) готелі, ресторани та подібні будівлі – будівлі готельні, інші будівлі для тимчасового проживання;

б) будівлі офісні;

в) будівлі торговельні;

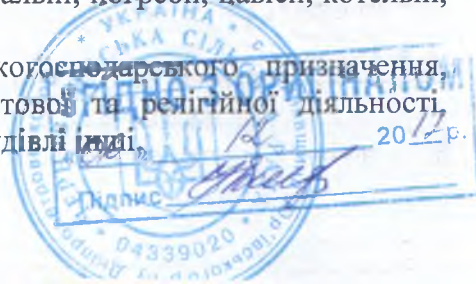
г) будівлі транспорту та засобів зв'язку - вокзали, аеровокзали, будівлі засобів зв'язку та пов'язані з ними будівлі, гаражі;

г) будівлі промислові та склади - будівлі промислові, резервуари, силоси та склади;

д) будівлі для публічних виступів, закладів освітнього, медичного та оздоровчого призначення - будівлі для публічних виступів, музеї та бібліотеки, будівлі навчальних та дослідних закладів, будівлі лікарень та оздоровчих закладів, зали спортивні;

е) господарські (присадибні) будівлі – допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

е) будівлі нежитлові інші - будівлі сільськогосподарського призначення, лісівництва та рибного господарства, будівлі для культової та релігійної діяльності, пам'ятки історичні та такі, що охороняються державою, будівлі інші;

2. Платники податку

2.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

2.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

3. Об'єкт оподаткування

3.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

3.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

і) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням міської ради;

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матеріями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств;

и) об'єкти нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані такими релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича та/або господарська діяльність;

і) будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг.

4. База оподаткування

4.1. Basis of taxation is the total area of the residential or non-residential real estate, including its shares.

4.2. Basis of taxation of residential or non-residential real estate, including its shares, which are located in the ownership of natural persons, is determined by the controlling authority on the basis of data from the State Register of Real Rights on immovable property, which are provided free of charge by the state registration authority of rights on immovable property and/or on the basis of originals of corresponding documents of the taxpayer, in particular documents on the right of ownership.

4.3. Basis of taxation of residential or non-residential real estate, including its shares, which are located in the ownership of legal persons, is determined by such persons independently, starting from the total area of each separate object of taxation on the basis of documents, which confirm the right of ownership on such object.

5. Пільги із сплати податку

5.1. Basis of taxation of the object/objects of residential real estate, including its shares, which are located in the ownership of a natural person – taxpayer, is reduced:

a) for apartment/apartments independently of their quantity – **on 60 sq. meters;**
b) for residential building/buildings independently of their quantity – **on 120 sq. meters;**

v) for different types of objects of residential real estate, including its shares (in the case of simultaneous residence in the ownership of the taxpayer of apartment/apartments and residential building/buildings, including its shares), – **on 180 sq. meters.**

Such reduction is provided once for each basic tax period (reporting period).

5.2. **Exemption from payment of tax on immovable property, different from the land plot, belongs to:**

- objects of residential or non-residential real estate, which are located in the ownership of religious organizations of Ukraine, statutes (provisions) of which are registered in the established by law order, and are used for ensuring of activity, provided by such statutes (provisions);

- household (garden) buildings, which are located in the ownership of natural persons, and in particular: garages, sheds, summer kitchens, cellars, cellars, sheds, sheds, boiler rooms, transformer substations, etc;

- garages, which are located in the ownership of natural persons.

- to exempt from payment of tax on immovable property, different from the land plot: pensioners by age, disabled persons I, II group, veterans of war and persons on whom the action of the Law of Ukraine «On the status of veterans of war, guarantee of their social protection», persons, who were victims of the Chernobyl disaster, large families, participants in ATO.

5.3. Exemption from tax, which is paid on the territory of Chernivtsi Raion rural council, for objects of residential real estate, for natural persons is not provided:

object/objects of taxation, if the area of such/such objects exceeds fivefold the size of the non-taxed area, confirmed by the decision of the council;

objects of taxation, which are used by their owners with the purpose of obtaining income (leased, leased, borrowed, used in entrepreneurial activity).

The executive committee of the rural council by 01 of the current year submits to the controlling authority information on the exemption, provided by the council, in accordance with point 5 of the Provision.

6. Ставки податку

6.1. Ставка податку встановлюється за 1 кв. метр бази оподаткування з 01 січня 2017 року для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності: фізичних осіб - у розмірі 0,25 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня звітного (податкового) року; юридичних осіб - у розмірі 1,0 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня звітного (податкового) року.

6.2. Ставка податку встановлюється за 1 кв. метр бази оподаткування з 01 січня 2017 року для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності:

- 1) фізичних осіб:
 - а) будівлі торговельні - у розмірі 0,15 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня звітного (податкового) року;
 - б) будівлі промислові та склади - будівлі промислові, резервуари, силоси та склади - у розмірі 0,1 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня звітного (податкового) року;
 - в) інші у розмірі 0,3 відсотка
- 2) юридичних осіб:
 - а) будівлі торговельні - у розмірі 0,15 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня звітного (податкового) року;
 - б) будівлі промислові та склади - будівлі промислові, резервуари, силоси та склади - у розмірі 0,1 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня звітного (податкового) року;
 - в) інші у розмірі 0,15 відсотка

7. Податковий період

7.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

8. Порядок обчислення суми податку

8.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до пункту 5 цього Положення та відповідної ставки податку;

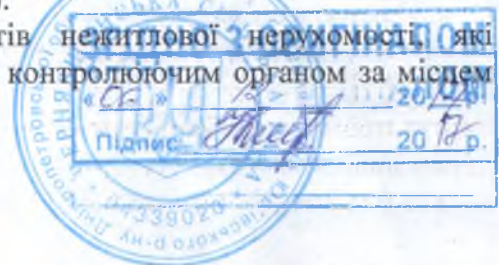
б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до пункту 5 цього Положення та відповідної ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до пункту 5 цього Положення та відповідної ставки податку.

г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів 2 і 3 цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості;

г) за наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частки, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи - платника податку, загальна площа якого перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та/або 500 квадратних метрів (для будинку), сума податку, розрахована відповідно до підпунктів "а"- "г" цього підпункту, збільшується на 25000 гривень на рік за кожен такий об'єкт житлової нерухомості (його частку).

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем

податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

8.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з пунктом 8.1 цього Положення, та відповідні платіжні реквізити Чернявщинської сільської ради надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам – нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

8.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;

розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;

права на користування пільгою із сплати податку;

розміру ставки податку;

нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

8.4. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

8.5. Платники податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 01 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому Податковим кодексом України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою – платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

9. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком

9.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 01 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника – починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

9.2. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

10. Порядок сплати податку

10.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до міського бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

11. Строки сплати податку

11.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

а) фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами – авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації".

Секретар сільської ради

С.А. Гараган

Сьоме скликання

Двадцять четверта сесія

Р І Ш Е Н Н Я

10. 07.2017

с Чернявщина

№ 237– 24/VII

«Про затвердження ставок земельного податку та пільги щодо земельного податку на території Чернявщинської сільської ради на 2018 рік»

На виконання вимог п. 12.3, 12.4 ст. 12 Податкового кодексу України, відповідно до ст. 143 Конституції України, ст. ст. 10, 12, 269-289 Податкового кодексу України (зі змінами та доповненнями), ст. 13 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та ст. 26, 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», сільська рада

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити положення про плату за землю на території Чернявщинської сільської ради на 2018 рік (додаток № 1).
2. Встановити на території Чернявщинської сільської ради ставки земельного податку за землю на 2018 рік відповідно до Положення про плату за землю.
3. Дане рішення підлягає оприлюдненню в засобах масової інформації
4. Встановити строк терміном 1 місяця з дати опублікування рішення в засобах масової інформації, на протязі якого від юридичних та фізичних осіб приймаються зауваження та пропозиції. .
5. Дане рішення набирає чинності з 1 січня 2018 року
6. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію з питань планування бюджету, з питань земельних відносин та адміністрування.

І.В.Пушкеля

Положення про плату за землю
на території Чернявщинської сільської ради на 2018 рік

1. Загальні положення.
2. Плата за землю встановлюється на підставі розділу XII Податкового кодексу України (далі – НКУ).
3. Плата за землю – це обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності.
4. Рішення про встановлення ставок земельного податку та орендної плати за землю офіційно оприлюднюється органом місцевого самоврядування до 15 липня року, передуючого бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлених місцевих податків та зборів. Офіційно оприлюднене рішення про встановлення місцевих податків та зборів нормативно-правовим актом з питань оподаткування місцевими податками та зборами.
5. Забороняється сільській раді встановлювати індивідуальні пільгові ставки плати за землю для окремих юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати земельного податку.

Платники земельного податку

6. Платниками податку є:

власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
землекористувачі.

Об'єкти оподаткування земельним податком

7. Об'єктом оподаткування є:

земельні ділянки, які перебувають у власності або у користування;
земельні частки (паї), які перебувають у власності.

База оподаткування земельним податком

8. Базою оподаткування є:

Нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації;

Площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

9. Ставки земельного податку за земельні ділянки

9.1. Ставки земельного податку за 1 гектар сільськогосподарських угідь (за межами населених пунктів) встановлюється у розмірі : рілля – 1,0% від її нормативної грошової оцінки,

сіножаті, пасовища – 0,5% від їх нормативної грошової оцінки.

9.2. Ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (в межах населених пунктів) встановлюються від їх нормативної грошової оцінки у розмірі:

сільськогосподарські угіддя для ведення особистого селянського господарства – 0,5% від їх нормативної грошової оцінки;

рілля , сінокоси, пасовища - 0,5% від їх нормативної грошової оцінки,

багаторічні насадження - 0,5% від їх нормативної грошової оцінки.

земельні ділянки зайняті житловим фондом та громадською забудовою – 0,03% від їх нормативної грошової оцінки;

с. Чернявщина

житловий фонд - I економічно - планувальна зона 354-38 грн/га

II економічно - планувальна зона 288-18 грн/га

рілля 74-38 грн/га

багаторічні насадження 79-57 грн/га

сіножаті 12-53 грн/га

пасовища 12-37 грн/га

с. Черноглазівка

житловий фонд I економічно - планувальна зона 218-36 грн/га

II економічно - планувальна зона 205-84 грн/га

рілля 74-38 грн/га

багаторічні насадження 79-57 грн/га

сіножаті 12-53 грн/га

пасовища 12-37 грн/га

с. Терни

житловий фонд середня вартість 190-17 грн/га

рілля	74-38грн/га
багаторічні насадження	79-57 грн/га
сіножаті	12-53 грн/га
пасовища	12-37грн/га

с.Яблунівка

житловий фонд середня вартість	193-30 грн/га
рілля	74-38 грн/га
багаторічні насадження	79-57 грн/га
сіножаті	12-53 грн/га
пасовища	12-37 грн/га

9.3. Земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності)

за земельні ділянки, нормативно грошову оцінку яких проведено у розмірі 3 % від їх нормативної грошової оцінки.

- за земельні ділянки, нормативно грошову оцінку яких не проведено у розмірі 5 % від їх нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області,

інші земельні ділянки – 3%. від їх нормативної грошової оцінки.

9.4. Ставка земельного податку за земельні ділянки Водного фонду, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено:

за земельні ділянки на землях Водного фонду встановлюється у розмірі 0,3% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області;

за земельні ділянки на землях Водного фонду, які зайняті виробничими, господарськими та іншими будівлями і спорудами встановлюється у розмірі 5% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

10. Особливості оподаткування платою за землю.

10.1. Відповідно до пункту 284.1 ст. 284 НК Чернявщинська сільська рада встановлює ставки плати за землю і надає пільги по оплаті земельного податку, які сплачуються на відповідній території.

10.2. Сільська рада до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам.

10.3 Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

11. Пільги відносно сплати земельного податку для фізичних і юридичних осіб.

11.1. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб встановлюються відповідно до ст. 281 Податкового кодексу України.

Від сплати податку звільняються:

11.1. інваліди першої і другої групи;

11.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

11.3. пенсіонери (за віком);

11.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;

11.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

11.6. учасники АТО та сім'ї загиблих учасників АТО

12.. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 281.1 Податкового Кодексу України, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

12.1. для ведення особистого селянського господарства — у розмірі не більш як 2 гектари;

12.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах — не більш як 0,25 гектара, в селищах — не більше як 0,15 гектара, в місті — не більш як 0,10 гектара;

12.3. для індивідуального дачного будівництва — не більш як 0,10 гектара;

12.4. для будівництва індивідуальних гаражів — не більш як 0,01 гектара;

12.5. для ведення садівництва — не більш як 0,12 гектара.

12.6. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

13. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб

13.1. Від сплати податку звільняються:

13.2. органи державної влади та органи місцевого самоврядування, органи прокуратури, заклади, установи та організації, військові формування, утворені відповідно до Законів України, Збройні сили України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

13.3. релігійні організації України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, за земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та

інших будівель, необхідних для забезпечення їх діяльності, а також благодійні організації, створені відповідно до закону, діяльність яких не передбачає одержання прибутків;

13.4. дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

13.5. У випадку якщо платники податку, які користуються пільгами, надають в оренду земельні ділянки, окремі будови, споруди або їх частини, податок на такі земельні ділянки і земельні ділянки під такими будовами (їх частинами) оплачується на загальних підставах з врахуванням прибудинкової території.

14. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком, визначаються ст. 283 Податкового кодексу України

Не сплачується податок за:

14.1. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування — землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

14.2. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генотиповими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

14.3. земельні ділянки кладовищ.

14.4. землі історико-культурного призначення.

14.5. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статуту (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

15. Податковий період для плати за землю.

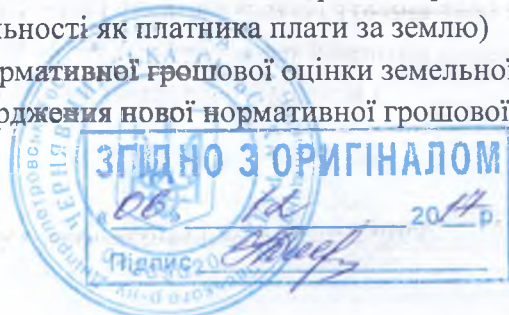
15.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

15.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для знов створених підприємств і організацій, а також у зв'язку з придбанням права власності і користування на нові земельні ділянки може бути менше 12 місяців).

16. Порядок обчислення плати за землю

16.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

16.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року і подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленої у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

16.3. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним. У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулись такі зміни.

164. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за встановленою формою.

16.5. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

у рівних частинах – якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

пропорційно належній частці кожної особи – якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

пропорційно належній частці кожної особи – якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

16.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

17. Строки сплати плати за землю

17.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

17.2. У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

17.3. Облік фізичних осіб – платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

17.4. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частина), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

17.5. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами податок за площі, що надаються в оренду, обчислюються з дати укладання договору оренди земельної ділянки або з дати укладання договору оренди будівель (їх частин).

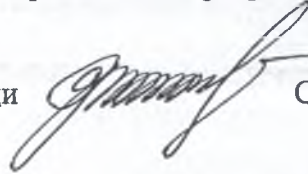

18.Індексація нормативної грошової оцінки земель

18.1. Для визначення розміру земельного податку використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок та застосовується щорічна індексація нормативної грошової оцінки земель.

18.2. Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення, розраховується відповідно до статті 289 податкового кодексу України.

Секретар сільської ради

С.А. Гараган

У К Р А Ї Н А
М І С Ц Е В Е С А М О В Р Я Д У В А Н Н Я
Ч Е Р Н Я В Ц И Н С Ь К А С І Л Ь С Ь К А Р А Д А

Юр'ївський район

Дніпропетровська область

Сьоме скликання

Двадцять четверта сесія

Р І Ш Е Н Н Я

10. 07. 2017

с Чернявщина

№ 238 – 24/VII

«Про затвердження розмірів орендної плати за користування земельними ділянками на території Чернявщинської сільської ради на 2018 рік»

Керуючись п.34 ст.26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», на підставі ст.ст. 271,272,п.5 ст.288 Податкового кодексу України,п.4 ст.69 Бюджетного кодексу України,Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році» сільська рада

ВИРІШИЛА:

Встановити розмір орендної плати за землю на 2018 рік відповідно

Орендна плата за землю

1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.
2. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, до 1 лютого подають контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформує відповідний контролюючий орган про укладання нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.
3. Платниками орендної плати є орендар земельної ділянки.
4. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.
5. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюється у договорі оренди між орендодавцем і орендарем, але річна сума платежу:
не може бути меншою розміру земельного податку, встановленого для відповідної категорії земельних ділянок на відповідній території.

6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

7. Розмір орендної плати за користування земельними ділянками розраховується за формулою:

Опл.=Гро х Кф х Пл,

де: Опл. – розмір річної орендної плати;

Гро – нормативно-грошова оцінка земельної ділянки, яка надається в оренду;

Кф – числове значення відсотку ставки орендної плати відповідно до цільового призначення земельної ділянки.

Пл – площа земельної ділянки в м.кв., яка надається в оренду.

Розмір ставок орендної плати на 2018 рік за земельні ділянки, що знаходяться на території Чернявщинської сільської ради у відсотках від нормативної грошової оцінки землі:

№ з/п	На які земельні ділянки поширюється відповідно до цільового призначення	Ставка орендної плати %
1.	За земельні ділянки, які надані для будівництва та обслуговування торговельних об'єктів в розрізі сіл та орендарів	
	с.Чернявщина , ПП Попік Л.В.	10
	с.Чернявщина, СТ»Юр»івське рай. СТ»	7
	с.Чорноглазівка, СТ»Юр»івське рай.СТ	5
	с.Терни	3
2.	За земельні ділянки сільськогосподарського призначення (рілля)	3
3.	За земельні ділянки, які надані для товарного сільськогосподарського виробництва (відумерла спадщина)	3
4.	За земельні ділянки, які надані для сінокосіння та випасання худоби	8
5.	Землі технічної інфраструктури	3
6.	Земельні ділянки надані для іншого сільськогосподарського призначення	3

8.Індексація нормативної грошової оцінки земель

8.1. Для визначення розміру земельного податку та орендної плати за землю використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок та застосовується щорічна індексація нормативної грошової оцінки земель.

8.2. Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення, розраховується відповідно до статті 289 податкового кодексу України.

9. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію з питань планування бюджету, з питань земельних відносин та адміністрування.

І.В. Пушкаля

УКРАЇНА
МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ
ЧЕРНЯВЦІНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Юр'ївський район

Дніпропетровська область

Сьоме скликання

Двадцять четверта сесія

Р І Ш Е Н Н Я

10. 07.2017

с Чернявщина

№ 240 – 24/VII

***Про встановлення транспортного
податку на 2018 рік***

Відповідно до ч.1 ст. 59 та керуючись п. 24 ст. 26 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні», ст.ст. 7, 10, 12 розділу Податкового кодексу України, сільська рада

В И Р І Ш И Л А :

1. Встановити на території Чернявщинської сільської ради транспортний податок на 2018 рік у розмірі 25 000 грн. за кожен легковий автомобіль, з року випуску якого минуло не більше п'яти років (включно) та середньо ринкова вартість якого становить понад 750 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.
2. Затвердити Положення «Про встановлення транспортного податку» додаток №2.
3. Дане рішення підлягає оприлюдненню в засобах масової інформації
4. Дане рішення набирає чинності з 1.01.2018 р.
5. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію з питань планування бюджету, з питань земельних відносин та адміністрування.

І.В. Пушкеля

Додаток №2
до рішення сесії № 240– 24/VII
7 скликання від 10.07. 2017 р.

ПОЛОЖЕННЯ

про транспортний податок

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Транспортний податок встановлюється відповідно до пункту 8 1) Закону України від 28 грудня 2014 року №76-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи».

2. ПЛАТНИКИ ПОДАТКУ

2.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 3.1 пункту 3 цього Положення є об'єктами оподаткування.

3. ОБ'ЄКТ ОПОДАТКУВАННЯ

3.1. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньо ринкова вартість яких становить понад 750 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року. Така вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України, виходячи з марки, моделі, року випуску, типу двигуна, об'єму циліндрів двигуна, типу коробки переключення передач, пробігу легкового автомобіля, та розміщується на його офіційному веб - сайті.

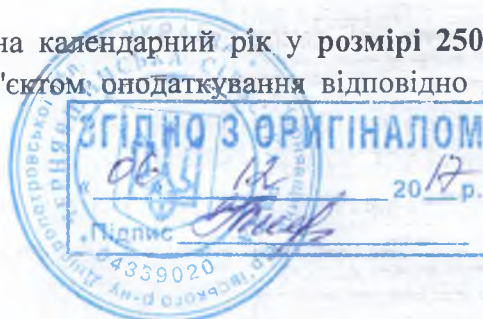
4. БАЗА ОПОДАТКУВАННЯ

4.1. Базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 3.1 пункту 3 цього Положення.

5. СТАВКИ ПОДАТКУ

5.1. Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі **25000 гривень за кожен легковий автомобіль**, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 3.1 пункту 3 цього Положення.

6. ПОДАТКОВИЙ ПЕРІОД

6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

7. ПОРЯДОК ОБЧИСЛЕННЯ ТА СПЛАТИ ПОДАТКУ

7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

7.2 У разі спливу п'ятирічного віку легкового автомобіля протягом звітного року податок сплачується за період з 1 січня цього року до початку місяця, наступного за місяцем, в якому вік такого автомобіля досяг (досягне) п'яти років.

7.3 У разі незаконного заволодіння третьою особою легковим автомобілем, який відповідно пункту 3.1 цього Положення є об'єктом оподаткування, транспортний податок за такий легковий автомобіль не сплачується з місяця, наступного за місяцем, в якому мав місце факт незаконного заволодіння легковим автомобілем, якщо такий факт підтверджується відповідним документом про внесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань, виданим уповноваженим державним органом.

7.4 У разі повернення легкового автомобіля його власнику (законному володільцю) податок за такий легковий автомобіль сплачується з місяця, в якому легковий автомобіль було повернено відповідно до постанови слідчого, прокурора чи рішення суду. Платник податку зобов'язаний надати контролюючому органу копію такої постанови (рішення) протягом 10 днів з моменту отримання.

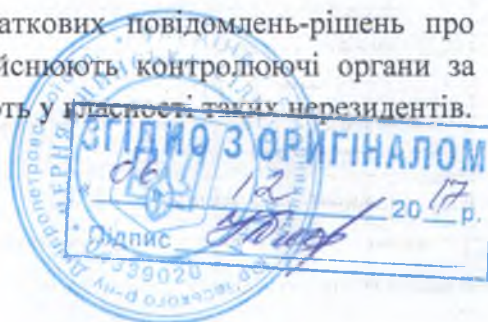
7.5 У разі незаконного заволодіння третьою особою легковим автомобілем, який відповідно до пункту 3.1 Цього Положення є об'єктом оподаткування, уточнююча декларація юридичною особою - платником податку подається протягом 30 календарних днів з дня внесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

У разі повернення легкового автомобіля його власнику уточнююча декларація юридичною особою - платником податку подається протягом 30 календарних днів з дня складання постанови слідчого, прокурора чи винесення ухвали суду.

7.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

7.3. З 1 квітня 2016 року органи внутрішніх справ зобов'язані щомісячно, у 10-денний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.

Форма подачі інформації встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

7.4. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового Кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою - платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

7.5. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником - починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

7.6. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

8. ПОРЯДОК СПЛАТИ ПОДАТКУ

8.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до селищного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

9. СТРОКИ СПЛАТИ ПОДАТКУ

9.1. Транспортний податок сплачується:

- а) фізичними особами - протягом **60 днів** з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до **30 числа місяця**, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Секретар сільської ради

С.А. Гараган

УКРАЇНА
МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ
ЧЕРНЯВЩИНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Юр'ївський район

Дніпропетровська область

Сьоме скликання

Двадцять четверта сесія

Р І Ш Е Н Н Я

10. 07.2017

с Чернявщина

№ 241– 24/VII

***Про встановлення єдиного
податку на 2018 рік***

Відповідно до ч.1 ст. 59 та керуючись п. 24 ст. 26 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні», ст.ст. 7, 10, 12 розділу I Податкового кодексу України, сільська рада

ВИРІШИЛА:

1. Встановити на території Чернявщинської сільської ради наступні ставки єдиного податку на 2018 р.:
 - 1.1. Для першої групи-фізичних осіб-підприємців ставка становить 10 відсотків до розмір прожиткового мінімуму працездатних осіб встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року;
 - 1.2. Для другої групи – фізичних осіб-підприємців ставка становить 20 відсотків до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року,
2. Затвердити Положення єдиного податку згідно з додатком № 4
3. Дане рішення підлягає оприлюдненню в засобах масової інформації
4. Дане рішення набирає чинності з 1.01.2018 р.
5. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію з питань планування бюджету, з питань земельних відносин та адміністрування.

Сільський голова

І.В. Пушкеля

Положення

єдиного податку на 2018 рік

1.1. Платниками єдиного податку є суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності.

Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

1) перша група – фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300 000 гривень;

2) друга група – фізичні особи – підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

– не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

– обсяг доходу не перевищує 1 500 000 гривень.

Дія цього підпункту не поширюється на фізичних осіб – підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005), а також здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння.

Такі фізичні особи – підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи;

3) третя група – фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи – суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 5000000 гривень;

1.2. При розрахунку загальної кількості осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником єдиного податку – фізичною особою, не враховуються наймані працівники, які перебувають у відпустці у зв'язку з вагітністю і пологами та у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею передбаченого законодавством віку.

При розрахунку середньооблікової кількості працівників застосовується визначення, встановлене Податковим кодексом України.

1.3. Для цілей цього Порядку під побутовими послугами населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку, розуміються такі види послуг:

- 1) виготовлення взуття за індивідуальним замовленням;
- 2) послуги з ремонту взуття;
- 3) виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням;
- 4) виготовлення виробів із шкіри за індивідуальним замовленням;
- 5) виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням;
- 6) виготовлення спіднього одягу за індивідуальним замовленням;
- 7) виготовлення текстильних виробів та текстильної галантереї за індивідуальним замовленням;
- 8) виготовлення головних уборів за індивідуальним замовленням;
- 9) додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням;
- 10) послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів;
- 11) виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням;
- 12) послуги з ремонту трикотажних виробів;
- 13) виготовлення килимів та килимових виробів за індивідуальним замовленням;
- 14) послуги з ремонту та реставрації килимів та килимових виробів;
- 15) виготовлення шкіряних галантерейних та дорожніх виробів за індивідуальним замовленням;
- 16) послуги з ремонту шкіряних галантерейних та дорожніх виробів;
- 17) виготовлення меблів за індивідуальним замовленням;
- 18) послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів;

- 19) виготовлення теслярських та столярних виробів за індивідуальним замовленням;
- 20) технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням;
- 21) послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- та відеоапаратури;
- 22) послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів;
- 23) послуги з ремонту годинників;
- 24) послуги з ремонту велосипедів;
- 25) послуги з технічного обслуговування і ремонту музичних інструментів;
- 26) виготовлення металовиробів за індивідуальним замовленням;
- 27) послуги з ремонту інших предметів особистого користування, домашнього вжитку та металовиробів;
- 28) виготовлення ювелірних виробів за індивідуальним замовленням;
- 29) послуги з ремонту ювелірних виробів;
- 30) прокат речей особистого користування та побутових товарів;
- 31) послуги з виконання фоторобіт;
- 32) послуги з оброблення плівок;
- 33) послуги з прання, оброблення білизни та інших текстильних виробів;
- 34) послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних і хутрових виробів;
- 35) вичинка хутрових шкур за індивідуальним замовленням;
- 36) послуги перукарень;
- 37) ритуальні послуги;
- 38) послуги, пов'язані з сільським та лісовим господарством;
- 39) послуги домашньої прислуги;
- 40) послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням.

1.4. Не можуть бути платниками єдиного податку першої – третьої груп:

1.4.1. суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи – підприємці), які здійснюють:

- 1) діяльність з організації, проведення азартних ігор, лотерей (крім розповсюдження лотерей), парі (букмекерське парі, парі тоталізатора);

- 2) обмін іноземної валюти;
- 3) виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива та столових вин);
- 4) видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення (крім виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння);
- 5) видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення;
- 6) діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності у сфері страхування, яка здійснюється страховими агентами, визначеними Законом України «Про страхування», сюрвейсрами, аварійними комісарами та аджастерами, визначеними розділом III Податкового кодексу України;
- 7) діяльність з управління підприємствами;
- 8) діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності) та зв'язку (крім діяльності, що не підлягає оподаткуванню);
- 9) діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;
- 10) діяльність з організації, проведення гастрольних заходів;

1.4.2. фізичні особи – підприємці, які здійснюють технічні випробування та дослідження (група 74.3 КВЕД ДК 009:2005), діяльність у сфері аудиту;

1.4.3. фізичні особи – підприємці, які надають в оренду земельні ділянки, загальна площа яких перевищує 0,2 гектара, житлові приміщення та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 100 квадратних метрів, нежитлові приміщення (споруди, будівлі) та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 300 квадратних метрів;

1.4.4. страхові (перестрахові) брокери, банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії, інші фінансові установи, визначені законом; реєстратори цінних паперів;

1.4.5. суб'єкти господарювання, у статутному капіталі яких сукупність часток, що належать юридичним особам, які не є платниками єдиного податку, дорівнює або перевищує 25 відсотків;

1.4.6. представництва, філії, відділення та інші відокремлені підрозділи юридичної особи, які не є платником єдиного податку;

1.4.7. фізичні та юридичні особи – нерезиденти;

1.4.8. суб'єкти господарювання, які на день подання заяви про реєстрацію платником єдиного податку мають податковий борг, крім безнадійного податкового боргу, що виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

1.5. Платники єдиного податку повинні здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги) виключно в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій).

Об'єкт оподаткування

Об'єктом оподаткування є доходи платників єдиного податку, отримані ним від провадження підприємницької діяльності, які обкладаються єдиним податком.

Порядок визначення доходів та їх склад

3.1. Доходом платника єдиного податку є:

1) для фізичної особи – підприємця – дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній пунктом 3.3 цього розділу. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності;

2) для юридичної особи – будь-який дохід, включаючи дохід представництв, філій, відділень такої юридичної особи, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формах, визначених пунктом 3.3 цього розділу.

3.2. При продажу основних засобів юридичними особами – платниками єдиного податку дохід визначається як сума коштів, отриманих від продажу таких основних засобів.

Якщо основні засоби продані після їх використання протягом 12 календарних місяців з дня введення в експлуатацію, дохід визначається як різниця між сумою коштів, отриманою від продажу таких основних засобів, та їх залишковою балансовою вартістю, що склалася на день продажу.

3.3. До суми доходу платника єдиного податку включається вартість безоплатно отриманих протягом звітного періоду товарів (робіт, послуг).

Безоплатно отриманими вважаються товари (роботи, послуги), надані платнику єдиного податку згідно з письмовими договорами дарування та іншими письмовими договорами, укладеними згідно із законодавством, за якими не передбачено грошової або іншої компенсації вартості таких товарів (робіт, послуг) чи їх повернення, а також товари, передані платнику єдиного податку.

До суми доходу платника єдиного податку третьої групи, який є платником податку на додану вартість за звітний період також включається сума кредиторської заборгованості, за якою минув строк позовної давності.

До суми доходу платника єдиного податку третьої групи (юридичні особи) за звітний період включається вартість реалізованих протягом звітного періоду товарів (робіт, послуг), за які отримана попередня оплата (аванс) у період сплати інших податків і зборів, визначених Податковим кодексом України.

3.4. У разі надання послуг, виконання робіт за договорами доручення, комісії, транспортного експедирування або за агентськими договорами доходом є сума отриманої винагороди повіреного (агента).

3.5. Дохід, виражений в іноземній валюті, перераховується у гривнях за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України на дату отримання такого доходу.

3.6. Датою отримання доходу платника єдиного податку є дата надходження коштів платнику єдиного податку у грошовій (готівковій або безготівковій) формі, дата підписання платником єдиного податку акта приймання – передачі безоплатно отриманих товарів (робіт, послуг). Для платника єдиного податку третьої групи, який є платником податку на додану вартість, датою отримання доходу є дата списання кредиторської заборгованості, за якою минув строк позовної давності.

Для платника єдиного податку третьої групи (юридичні особи) датою отримання доходу також є дата відвантаження товарів (виконання робіт, надання послуг), за які отримана попередня оплата (аванс) у період сплати інших податків і зборів, визначених Податковим кодексом України.

3.7. У разі здійснення торгівлі товарами або послугами з використанням торговельних автоматів чи іншого подібного обладнання, що не передбачає наявності реєстратора розрахункових операцій, датою отримання доходу вважається дата вилучення з таких торговельних апаратів та/або подібного обладнання грошової виручки.

3.8. У разі якщо торгівля товарами (роботами, послугами) через торговельні автомати здійснюється з використанням жетонів, карток та/або інших замінників грошових знаків, виражених у грошовій одиниці України, датою отримання доходу вважається дата продажу таких жетонів, карток та/або інших замінників грошових знаків, виражених у грошовій одиниці України.

3.9. Доходи фізичної особи – платника єдиного податку, отримані в результаті провадження господарської діяльності та оподатковані згідно з цим Порядком, не включаються до складу загального річного оподатковуваного доходу фізичної особи, визначеного відповідно до розділу IV Податкового кодексу України.

3.10. Не є доходом суми податків і зборів, утримані (нараховані) платником єдиного податку під час здійснення ним функцій податкового агента, а також суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, нараховані платником єдиного податку відповідно до закону.

3.11. До складу доходу, визначеного цим розділом, не включаються:

1) суми податку на додану вартість;

2) суми коштів, отриманих за внутрішніми розрахунками між структурними підрозділами платника єдиного податку;

3) суми фінансової допомоги, наданої на поворотній основі, отриманої та поверненої протягом 12 календарних місяців з дня її отримання, та суми кредитів;

4) суми коштів цільового призначення, що надійшли від Пенсійного фонду та інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, з бюджетів або державних цільових фондів, у тому числі в межах державних або місцевих програм;

5) суми коштів (аванс, передоплата), що повертаються покупцю товару (робіт, послуг) – платнику єдиного податку та/або повертаються платником єдиного податку покупцю товару (робіт, послуг), якщо таке повернення відбувається внаслідок повернення товару, розірвання договору або за листом-заявою про повернення коштів;

6) суми коштів, що надійшли як оплата товарів (робіт, послуг), реалізованих у період сплати інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України, вартість яких була включена до доходу юридичної особи при обчисленні податку на прибуток підприємств або загального оподатковуваного доходу фізичної особи – підприємця;

7) суми податку на додану вартість, що надійшли у вартості товарів (виконаних робіт, наданих послуг), відвантажених (поставлених) у період сплати інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України;

8) суми коштів та вартість майна, внесені засновниками або учасниками платника єдиного податку до статутного капіталу такого платника;

9) суми коштів у частині надмірно сплачених податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України, та суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, що повертаються платнику єдиного податку з бюджетів або державних цільових фондів;

10) дивіденди, отримані платником єдиного податку – юридичною особою від інших платників податків, оподатковані в порядку, визначеному Податковим кодексом України.

3.12. Дивіденди, що виплачуються юридичними особами власникам корпоративних прав (засновникам платників єдиного податку), оподатковуються згідно з розділами III і IV Податкового кодексу України.

3.13. Дохід визначається на підставі даних обліку, який ведеться відповідно до розділу 9 цього Порядку.

3.14. Визначення доходу здійснюється для цілей оподаткування єдиним податком та для надання права суб'єкту господарювання зареєструватися платником єдиного податку та/або перебувати на спрощеній системі оподаткування.

3.15. При визначенні обсягу доходу, що дає право суб'єкту господарювання зареєструватися платником єдиного податку та/або перебувати на спрощеній системі оподаткування в наступному податковому (звітному) періоді, не включається дохід,

отриманий як компенсація (відшкодування) за рішенням суду за будь-які попередні (звітні) періоди.

3.16. Право на застосування спрощеної системи оподаткування в наступному календарному році мають платники єдиного податку за умови неперевищення протягом календарного року, встановленого обсягу доходу для відповідної групи платників єдиного податку.

При цьому якщо протягом календарного року платники першої і другої груп використали право на застосування іншої ставки єдиного податку у зв'язку з перевищенням обсягу доходу, встановленого для відповідної групи, право на застосування спрощеної системи оподаткування в наступному календарному році такі платники мають за умови неперевищення ними протягом календарного року обсягу доходу, встановленого підпунктом 3 пункту 1.1 розділу 1 цього Порядку.

База оподаткування

Базою оподаткування для третьої групи платників єдиного податку є обсяг доходу, визначений відповідно до вимог розділу 3 цього Порядку.

Ставки податку

5.1. Ставки єдиного податку для платників першої – другої груп встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цьому Порядку – мінімальна заробітна плата), та у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

5.2. Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються для фізичних осіб – підприємців, які здійснюють господарську діяльність залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць для першої та другої груп платників єдиного податку, а саме:

5.2.1. Для першої групи-фізичних осіб-підприємців ставка становить 10 відсотків до розміру прожиткового мінімуму працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року;

5.2.2. Для другої групи – фізичних осіб-підприємців ставка становить 20 відсотків до розміру прожиткового мінімуму працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

5.3. Відсоткова ставка єдиного податку для платників третьої групи встановлюється у розмірі:

1) 3 відсотки доходу – у разі сплати податку на додану вартість згідно з Податковим кодексом України;

2) 5 відсотки доходу – у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Для фізичних осіб – підприємців, які здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння, ставка єдиного податку встановлюється у розмірі, визначеному підпунктом 2 цього пункту.

5.4. Ставка єдиного податку встановлюється для платників єдиного податку першої та третьої групи (фізичні особи – підприємці) у розмірі 15 відсотків:

- 1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпунктах 1, 2 і 3 пункту 1.1 розділу 1 цього Порядку;
- 2) до доходу, отриманого від провадження діяльності, не зазначеної у свідоцтві платника єдиного податку, віднесеного до першої або другої груп;
- 3) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цьому Порядку;
- 4) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.
- 5) до доходу, отриманого платниками першої або другої групи від провадження діяльності, яка не передбачена у підпунктах 1 або 2 пункту 1.1 розділу 1 цього Порядку.

5.5. Ставки єдиного податку для платників третьої групи (юридичні особи) встановлюються у подвійному розмірі ставок, визначених пунктом 5.3 цього розділу:

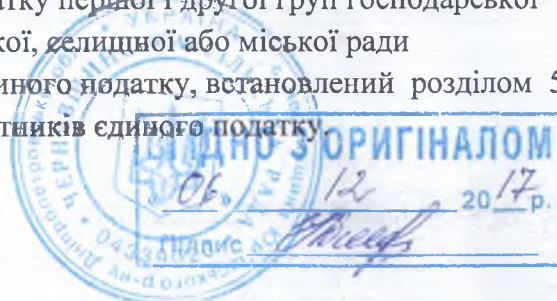
- 1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпункті 3 пункту 1.1 розділу 1 цього Порядку;
- 2) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цьому Порядку;
- 3) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

Порядок обчислення податку

6.1. Суб'єктами підприємницької діяльності – фізичними особами, які відносяться до першої і другої груп платників податку, єдиний податок сплачується за ставками, встановленими сільською радою в залежності від виду діяльності, з урахуванням особливостей, встановлених пунктом 5.4 розділу 5 цього Порядку.

6.2. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп кількох видів господарської діяльності застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений для таких видів господарської діяльності.

6.3. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної або міської ради застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений розділом 5 цього Порядку для відповідної групи таких платників єдиного податку.

6.4. Ставки, встановлені пунктами 5.3 – 5.5 цього Порядку, застосовуються з урахуванням таких особливостей:

1) платники єдиного податку першої групи, які у календарному кварталі перевищили обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 1.1 розділу 1 цього Порядку, з наступного календарного кварталу за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку другої або третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування.

Такі платники до суми перевищення зобов'язані застосувати ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;

2) платники єдиного податку другої групи, які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 1.1 розділу 1 цього Порядку, в наступному податковому (звітному) кварталі за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування.

Такі платники до суми перевищення зобов'язані застосувати ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;

3) платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи – підприємці), які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 1.1 розділу 1 цього Порядку, до суми перевищення застосовують ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків, а також зобов'язані у порядку, встановленому цим Порядком, перейти на сплату інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України.

Платники єдиного податку третьої групи (юридичні особи), які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 1.1 розділу 1 цього Порядку, до суми перевищення застосовують ставку єдиного податку у подвійному розмірі ставок, визначених пунктами 5.3 – 5.5 цього Порядку, перейти на сплату інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;

4) ставка єдиного податку, визначена для третьої групи у розмірі 2 відсотки, може бути обрана:

а) суб'єктом господарювання, який зареєстрований платником податку на додану вартість відповідно до розділу V Податкового кодексу України, у разі переходу ним на спрощену систему оподаткування шляхом подання заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу;

б) платником єдиного податку третьої групи, який обрав ставку єдиного податку в розмірі 4 відсотки, у разі добровільної зміни ставки єдиного податку шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, в якому буде застосовуватися нова ставка та реєстрації такого платника єдиного податку платником податку на додану вартість у порядку, встановленому розділом V Податкового кодексу України;

в) суб'єктом господарювання, який не зареєстрований платником податку на додану вартість у разі його переходу на спрощену систему оподаткування або зміни групи платників єдиного податку шляхом реєстрації платником податку на додану вартість відповідно до розділу V Податкового кодексу України і подання заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено реєстрацію платником податку на додану вартість;

5) у разі анулювання реєстрації платника податку на додану вартість у порядку, встановленому розділом V Податкового кодексу України, платники єдиного податку зобов'язані перейти на сплату єдиного податку за ставкою у розмірі 4 відсотки (для платників єдиного податку третьої групи) або відмовитися від застосування спрощеної системи оподаткування шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку чи відмови від застосування спрощеної системи оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено анулювання реєстрації платником податку на додану вартість.

Податковий період

7.1. Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої та другої груп є календарний рік.

Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку третьої групи є календарний квартал.

7.2. Податковий (звітний) період починається з першого числа першого місяця податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем останнього місяця податкового (звітного) періоду.

7.3. Для суб'єктів господарювання, які перейшли на сплату єдиного податку із сплати інших податків і зборів, установлених Податковим кодексом України, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, що настає за наступним податковим (звітним) кварталом, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку, і закінчується останнім календарним днем останнього місяця такого періоду.

7.4. Для зареєстрованих в установленому порядку фізичних осіб – підприємців, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для першої або другої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку.

Для зареєстрованих в установленому законом порядку суб'єктів господарювання (новостворених), які протягом 10 календарних днів з дня державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, в якому відбулася державна реєстрація.

7.5. Для суб'єктів господарювання, які утворюються в результаті реорганізації (крім перетворення) будь-якого платника податку, що має непогашені податкові зобов'язання чи податковий борг, які виникли до такої реорганізації, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому погашено такі податкові зобов'язання чи податковий борг і подано заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування.

7.6. У разі державної реєстрації припинення юридичних осіб та державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця, які є платниками єдиного податку, останнім податковим (звітним) періодом вважається період, у якому подано до органу державної податкової служби заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності.

7.7. У разі зміни податкової адреси платника єдиного податку останнім податковим (звітним) періодом за такою адресою вважається період, у якому подано до органу державної податкової служби заяву щодо зміни податкової адреси.

Строк та порядок сплати податку

8.1. Платники єдиного податку першої і другої груп сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця.

Такі платники єдиного податку можуть здійснити сплату єдиного податку авансовим внеском за весь податковий (звітний) період (квартал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року.

У разі якщо сільська рада приймає рішення щодо зміни раніше встановлених ставок єдиного податку, єдиний податок сплачується за такими ставками у порядку та строки, визначені підпунктом 12.3.4 пункту 12.3 статті 12 Податкового кодексу України.

8.2. Нарахування авансових внесків для платників єдиного податку першої і другої груп здійснюється органами державної податкової служби на підставі заяви такого платника єдиного податку щодо розміру обраної ставки єдиного податку, заяви щодо періоду щорічної відпустки та/або заяви щодо терміну тимчасової втрати працездатності.

8.3. Платники єдиного податку третьої групи сплачують єдиний податок протягом десяти календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

8.4. Сплата єдиного податку платниками першої – третьої груп здійснюється за місцем податкової адреси.

8.5. Платники єдиного податку першої і другої груп, які не використовують працю найманих осіб, звільняються від сплати єдиного податку протягом одного календарного

місяця на рік на час відпустки, а також за період хвороби, підтвердженої копією листка (листків) непрацездатності, якщо вона триває 30 і більше календарних днів.

8.6. Суми єдиного податку, сплачені відповідно до абзацу другого пункту 8.1 та пункту 8.5 цього розділу, підлягають зарахуванню в рахунок майбутніх платежів з цього податку за заявою платника єдиного податку.

Помилково та/або надміру сплачені суми єдиного податку підлягають поверненню платнику в порядку, встановленому Податковим кодексом України.

8.7. Єдиний податок, нарахований за перевищення обсягу доходу, сплачується протягом 10 календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

8.8. У разі припинення платником єдиного податку провадження господарської діяльності податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому до органу державної податкової служби подано заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності або анульовано реєстрацію за рішенням органу державної податкової служби на підставі отриманого від державного реєстратора повідомлення про проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності.

У разі анулювання реєстрації платника єдиного податку за рішенням органу державної податкової служби податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому проведено анулювання реєстрації.

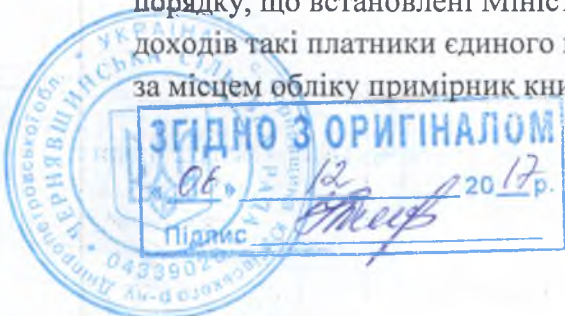
Строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку

9.1. Платники єдиного податку першої – третьої груп ведуть облік у порядку, визначеному підпунктами 9.1.1 – 9.1.3 цього пункту.

9.1.1. Платники єдиного податку першої і другої груп та платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи – підприємці), які не є платниками податку на додану вартість, ведуть книгу обліку доходів шляхом щоденного, за підсумками робочого дня, відображення отриманих доходів.

Форма книги обліку доходів, порядок її ведення затверджуються Міністерством фінансів України (чи Державною фіскальною службою). Для реєстрації книги обліку доходів такі платники єдиного податку подають до органу державної податкової служби за місцем обліку примірник книги, у разі обрання способу ведення книги у паперовому вигляді.

9.1.2. Платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи – підприємці), які є платниками податку на додану вартість, ведуть облік доходів та витрат за формою та в порядку, що встановлені Міністерством фінансів України. Для реєстрації книги обліку доходів такі платники єдиного податку подають до органу державної податкової служби за місцем обліку примірник книги.

9.1.3. Платники єдиного податку третьої групи (юридичні особи) використовують дані спрощеного бухгалтерського обліку щодо доходів та витрат з урахуванням положень пунктів 44.2, 44.3 статті 44 Податкового кодексу України.

9.2. Платники єдиного податку першої та другої груп подають до органу державної податкової служби податкову декларацію платника єдиного податку у строк, встановлений для річного податкового (звітного) періоду, в якій відображаються обсяг отриманого доходу, щомісячні авансові внески, визначені пунктом 8.1 розділу 8 цього Порядку.

Така податкова декларація подається, якщо платник єдиного податку не допустив перевищення протягом року обсягу доходу, визначеного у пункті 1.1 розділу 1 цього Порядку, та/або самостійно не перейшов на сплату єдиного податку за ставками, встановленими для платників єдиного податку другої або третьої групи.

9.3. Платники єдиного податку третьої групи подають до органу державної податкової служби податкову декларацію платника єдиного податку у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду.

9.4. Податкова декларація подається до органу державної податкової служби за місцем податкової адреси.

9.5. Отримані протягом податкового (звітного) періоду доходи, що перевищують обсяги доходів, встановлених пунктом 1.1 розділу 1 цього Порядку, відображаються платниками єдиного податку в податковій декларації з урахуванням особливостей, визначених підпунктами 9.5.1 – 9.5.5 цього пункту.

9.5.1. Платники єдиного податку першої та другої груп подають до органу державної податкової служби податкову декларацію у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду, у разі перевищення протягом року обсягу доходу, визначеного у пункті 1.1 розділу 1 цього Порядку, або самостійного прийняття рішення про перехід на сплату податку за ставками, встановленими для платників єдиного податку другої або третьої (фізичні особи – підприємці) груп.

При цьому у податковій декларації окремо відображаються обсяг доходу, оподаткований за ставками, визначеними для платників єдиного податку першої та другої груп, обсяг доходу, оподаткований за ставкою 15 відсотків, обсяг доходу, оподаткований за новою ставкою єдиного податку, обраною згідно з умовами, визначеними цим Порядком, авансові внески, встановлені пунктом 8.1 пункту 8 цього Порядку.

Подання податкової декларації у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду, звільняє таких платників від обов'язку подання податкової декларації у строк, встановлений для річного податкового (звітного) періоду.

9.5.2. Платники єдиного податку другої групи у податковій декларації окремо відображають:

- 1) щомісячні авансові внески, визначені пунктом 8.1 розділу 8 цього Порядку;
- 2) обсяг доходу, оподаткований за кожною з обраних ними ставок єдиного податку;

3) обсяг доходу, оподаткований за ставкою 15 відсотків (у разі перевищення обсягу доходу).

9.5.3. Платники єдиного податку третьої (фізичні особи – підприємці) групи у податковій декларації окремо відображають:

- 1) обсяг доходу, оподаткований за кожною з обраних ними ставок єдиного податку;
- 2) обсяг доходу, оподаткований за ставкою 15 відсотків (у разі перевищення обсягу доходу).

9.5.4. Платники єдиного податку третьої (юридичні особи) групи у податковій декларації окремо відображають:

- 1) обсяг доходу, оподаткований за відповідною ставкою єдиного податку, встановленою пунктом 5.3 розділу 5 цього Порядку;
- 2) обсяг доходу, оподаткований за подвійною ставкою, встановленою для таких платників пунктом 5.3 розділу 5 цього Порядку (у разі перевищення обсягу доходу).

9.5.5. У разі застосування іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цьому Порядку, здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування, провадження діяльності, не зазначеної у реєстрі платників єдиного податку першої і другої груп, платники єдиного податку в податковій декларації додатково відображають окремо доходи, отримані від здійснення таких операцій.

9.6. Сума перевищення обсягу доходу відображається у податковій декларації за податковий (звітний) період, у якому відбулося таке перевищення.

При цьому отримана сума перевищення доходу, встановленого для платників єдиного податку першої і другої груп, не включається до обсягу доходу, з якого сплачується наступна обрана ставка такими платниками єдиного податку.

9.7. Податкова декларація складається наростаючим підсумком з урахуванням норм пунктів 9.5 і 9.6 цього розділу. Уточнююча податкова декларація подається у порядку, встановленому Податковим кодексом України.

9.8. Платники єдиного податку для отримання довідки про доходи мають право подати до органу державної податкової служби податкову декларацію за інший, ніж квартальний (річний) податковий (звітний) період, що не звільняє такого платника податку від обов'язку подання податкової декларації у строк, встановлений для квартального (річного) податкового (звітного) періоду.

Така податкова декларація складається з урахуванням норм пунктів 9.5 і 9.6 цього розділу і не є підставою для нарахування та/або сплати податкового зобов'язання.

9.9. Форми податкових декларацій платника єдиного податку, визначених пунктами 9.2 і 9.3 цього розділу, затверджуються в порядку, встановленому статтею 46 Податкового кодексу України.

9.10. Платники єдиного податку другої і третьої (фізичні особи – підприємці) груп при здійсненні діяльності на ринках, при продажу товарів дрібнороздрібної торговельної мережі через засоби пересувної мережі, а також платники єдиного податку першої групи не застосовують реєстратори розрахункових операцій.

Платники єдиного податку другої і третьої (фізичні особи – підприємці) груп, крім тих, які здійснюють діяльність на ринках, продажу товарів дрібнороздрібної торговельної мережі через засоби пересувної мережі, які з 1 січня 2015 року до 30 червня 2015 року включно почали застосовувати у власній діяльності зареєстровані, опломбовані у встановленому порядку та переведені у фіскальний режим роботи реєстраторів розрахункових операцій, з дати початку застосування реєстраторів розрахункових операцій до 1 січня 2017 року звільняються від проведення відповідно до норм Податкового кодексу України перевірок з питань дотримання порядку застосування реєстраторів розрахункових операцій.

Застосування реєстраторів розрахункових операцій є обов'язковим для платників єдиного податку третьої групи – з 1 липня 2015 року, для платників єдиного податку другої групи з 1 січня 2016 року.

Особливості нарахування, сплати та подання звітності з окремих податків і зборів платниками єдиного податку

10.1. Платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з таких податків і зборів:

- 1) податку на прибуток підприємств;
- 2) податку на доходи фізичних осіб у частині доходів (об'єкта оподаткування), що отримані в результаті господарської діяльності платника першої – третьої групи (фізичної особи) та оподатковані згідно з цим Порядком;
- 3) податку на додану вартість з операцій з постачання товарів, робіт та послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, крім податку на додану вартість, що сплачується фізичними особами та юридичними особами, які обрали ставку єдиного податку, визначену підпунктом 1 пункту 5.3 розділу 5 цього Порядку;
- 4) податку на майно (в частині земельного податку), крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються платниками єдиного податку першої – третьої груп для провадження господарської діяльності;

10.2. Нарухування, сплата та подання звітності з податків і зборів інших, ніж зазначені у пункті 10.1 цього розділу, здійснюються платниками єдиного податку в порядку та розмірах, встановлених Податковим кодексом України.

У разі ввезення товарів на митну територію України податки і збори та митні платежі сплачуються платником єдиного податку на загальних підставах відповідно до закону.

10.3. Платник єдиного податку виконує передбачені Податковим кодексом України функції податкового агента у разі нарахування (виплати, надання) оподатковуваних податком на доходи фізичних осіб доходів на користь фізичної особи, яка перебуває з ним у трудових або цивільно-правових відносинах.

Порядок обрання або переходу на спрощену систему оподаткування, або відмови від спрощеної системи оподаткування

11.1. Порядок обрання або переходу на спрощену систему оподаткування платниками єдиного податку першої – третьої груп здійснюється відповідно до підпунктів 11.1.1 – 11.1.4 цього пункту.

11.1.1. Для обрання або переходу на спрощену систему оподаткування суб'єкт господарювання подає до органу державної податкової служби заяву.

Заява подається за вибором платника податків в один із таких способів:

особисто платником податків або уповноваженою на це особою;

надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;

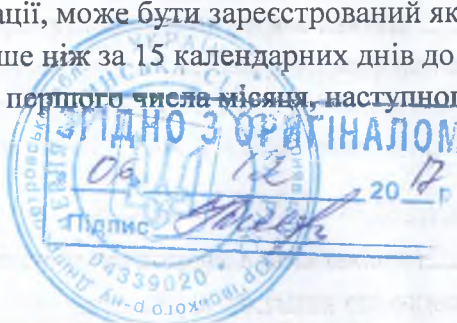
засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством;

державному реєстратору як додаток до реєстраційної картки, що подається для проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи – підприємця з урахуванням вимог пункту 1.4 цього Порядку. Електронна копія заяви, виготовлена шляхом сканування, передається державним реєстратором до органу державної податкової служби одночасно з відомостями з реєстраційної картки на проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи – підприємця згідно із Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців».

11.1.2. Зареєстровані в установленому порядку фізичні особи – підприємці, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для першої або другої групи, вважаються платниками єдиного податку з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому відбулася державна реєстрація.

Зареєстровані в установленому законом порядку суб'єкти господарювання (новостворені), які протягом 10 днів з дня державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, яка не передбачає сплату податку на додану вартість, вважаються платниками єдиного податку з дня їх державної реєстрації.

11.1.3. Суб'єкт господарювання, який утворюється в результаті реорганізації (крім перетворення) будь-якого платника податку, що має непогашені податкові зобов'язання чи податковий борг, які виникли до такої реорганізації, може бути зареєстрований як платник єдиного податку (шляхом подання не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу заяви) з першого числа місяця, наступного за

податковим (звітним) кварталом, у якому здійснено погашення таких податкових зобов'язань чи податкового боргу.

11.1.4. Суб'єкт господарювання, який є платником інших податків і зборів відповідно до норм Податкового кодексу України, може прийняти рішення про перехід на спрощену систему оподаткування шляхом подання заяви до органу державної податкової служби не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу. Такий суб'єкт господарювання може здійснити перехід на спрощену систему оподаткування один раз протягом календарного року.

Перехід на спрощену систему оподаткування суб'єкта господарювання, зазначеного в абзаці першому цього підпункту, може бути здійснений за умови, якщо протягом календарного року, що передує періоду переходу на спрощену систему оподаткування, суб'єктом господарювання дотримано вимоги, установлені в пункті 1.1 розділу 1 цього Порядку.

До поданої заяви додається розрахунок доходу за попередній календарний рік, який визначається з дотриманням вимог, встановлених цим Порядком.

При цьому якщо суб'єкт господарювання протягом календарного року, що передує року обрання спрощеної системи оподаткування, самостійно прийняв рішення про припинення фізичної особи – підприємця, то при переході на спрощену систему оподаткування до розрахунку доходу за попередній календарний рік включається вся сума доходу, отриманого такою особою в результаті провадження господарської діяльності за такий попередній календарний рік.

Форма розрахунку доходу за попередній календарний рік, що передує року переходу на спрощену систему оподаткування, затверджується Міністерством фінансів України.

11.1.5. За умови дотримання платником єдиного податку вимог, встановлених Податковим кодексом України для обраної ним групи, такий платник самостійно перейти на сплату єдиного податку, встановленого для інших груп платників єдиного податку, шляхом подання заяви до органу державної податкової служби не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу. При цьому у платника єдиного податку третьої групи, який є платником податку на додану вартість, анулюється реєстрація платника податку на додану вартість у порядку, встановленому Податковим кодексом України, у разі обрання ним першої або другої групи чи ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, яка включає податок на додану вартість до складу єдиного податку.

11.2. Відмова від спрощеної системи оподаткування платниками єдиного податку першої – третьої груп здійснюється в порядку, визначеному підпунктами 11.2.1 – 11.2.3 цього розділу.

11.2.1. Для відмови від спрощеної системи оподаткування суб'єкт господарювання не пізніше ніж за 10 календарних днів до початку нового календарного кварталу (року) подає до органу державної податкової служби заяву.

11.2.2. Платники єдиного податку можуть самостійно відмовитися від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів, визначених Податковим кодексом України з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому подано заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів.

11.2.3. Платники єдиного податку зобов'язані перейти на сплату інших податків і зборів, визначених Податковим кодексом України, у таких випадках та в строки:

1) у разі перевищення протягом календарного року, встановленого обсягу доходу платниками єдиного податку першої і другої груп та нездійснення такими платниками переходу на застосування іншої ставки – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому відбулося таке перевищення;

2) у разі перевищення протягом календарного року обсягу доходу, встановленого підпунктом 3 пункту 1.1 розділу 1 цього Порядку, платниками єдиного податку першої і другої груп, які використали право на застосування інших ставок, встановлених для третьої групи, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому відбулося таке перевищення;

3) у разі перевищення протягом календарного року встановленого обсягу доходу платниками єдиного податку третьої групи – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому відбулося таке перевищення;

4) у разі застосування платником єдиного податку іншого способу розрахунків, ніж зазначені у пункті 1.5 розділу 1 цього Порядку, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому допущено такий спосіб розрахунків;

5) у разі здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування, або невідповідності вимогам організаційно-правових форм господарювання – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому здійснювалися такі види діяльності або відбулася зміна організаційно-правової форми;

6) у разі перевищення чисельності фізичних осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником єдиного податку, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому допущено таке перевищення;

7) у разі здійснення видів діяльності, не зазначених у реєстрі платників єдиного податку, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому здійснювалися такі види діяльності;

8) у разі наявності податкового на кожне перше число місяця протягом двох послідовних кварталів – в останній день другого із двох послідовних кварталів;

9) у разі здійснення платниками першої або другої групи діяльності, яка не передбачена у підпунктах 1 або 2 пункту 1.1. розділу 1 цього Порядку відповідно, - з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому здійснювалася така діяльність.

11.3. У заяві зазначаються такі обов'язкові відомості:

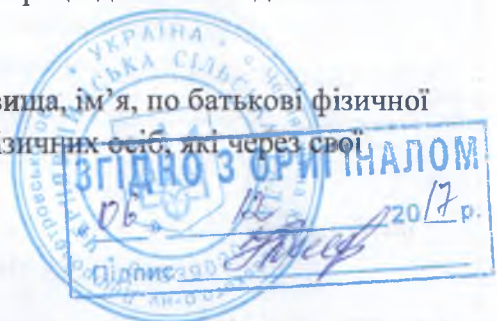
- 1) найменування суб'єкта господарювання, код за ЄДРПОУ (для юридичної особи) або прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи – підприємця, реєстраційний номер облікової картки платника податків (ідентифікаційний номер) або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків);
- 2) податкову адресу суб'єкта господарювання;
- 3) місце провадження господарської діяльності;
- 4) обрані суб'єктами господарювання види господарської діяльності згідно з КВЕД ДК 009:2010;
- 5) обрані суб'єктом господарювання група та ставка єдиного податку або зміна групи та ставки єдиного податку;
- 6) кількість осіб, які одночасно перебувають з фізичною особою – підприємцем у трудових відносинах, та середньооблікова чисельність працівників у юридичної особи;
- 7) дата (період) обрання або переходу на спрощену систему оподаткування.

11.3.1. До заяви включаються такі відомості (за наявності) про:

- 1) зміну найменування суб'єкта господарювання (для юридичної особи) або прізвища, ім'я, по батькові фізичної особи – підприємця, або серії та номера паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків);
- 2) зміну податкової адреси суб'єкта господарювання;
- 3) зміну провадження господарської діяльності;
- 4) зміну видів господарської діяльності;
- 5) зміну організаційно-правової форми юридичної особи;
- 6) дату (період) відмови від застосування спрощеної системи у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України;
- 7) дату (період) припинення платником єдиного податку провадження господарської діяльності;
- 8) зміну групи та ставки платника єдиного податку.

11.3.2. Інформація про період щорічної відпустки, і терміни тимчасової втрати працездатності з обов'язковим доданням копії листка непрацездатності подається за заявою у довільній формі.

11.4. У разі зміни найменування юридичної особи, прізвища, ім'я, по батькові фізичної особи – підприємця або серії та номера паспорта (для фізичних осіб, які через свої

релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків) заява подається протягом місяця з дня виникнення таких змін.

11.5. У разі зміни податкової адреси суб'єкта господарювання, місця провадження господарської діяльності, видів господарської діяльності заява подається платниками єдиного податку першої і другої груп не пізніше 20 числа місяця, наступного за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

11.6. У разі зміни податкової адреси суб'єкта господарювання, місця провадження господарської діяльності заява подається платниками єдиного податку третьої групи разом з податковою декларацією за податковий (звітний) період, у якому відбулися такі зміни.

11.7. Форма та порядок подання заяви встановлюються Міністерством фінансів України.

Порядок реєстрації та анулювання реєстрації платника єдиного податку

12.1. Реєстрація суб'єкта господарювання як платника єдиного податку здійснюється шляхом внесення відповідних записів до реєстру платників єдиного податку.

12.2. Міністерство фінансів України веде реєстр платників єдиного податку, в якому містяться інформація про осіб, зареєстрованих платниками єдиного податку.

12.3. У разі відсутності визначених Податковим кодексом України підстав для відмови у реєстрації суб'єкта господарювання як платника єдиного податку орган державної податкової служби зобов'язаний протягом двох робочих днів від дати надходження заяви щодо переходу на спрощену систему

12.4. У випадках, передбачених пунктом 11.1.2 розділу 11 цього Порядку, орган державної податкової служби, у разі відсутності визначених Податковим кодексом України підстав для відмови, здійснює реєстрацію суб'єкта господарювання як платника єдиного податку з дати, визначеної відповідно до зазначеного підпункту, протягом двох робочих днів з дати отримання органом державної податкової служби від державного реєстратора електронної копії заяви, виготовленої шляхом сканування, одночасно з відомостями з реєстраційної картки на проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи – підприємця, якщо така заява додана до реєстраційної картки.

12.5. У разі відмови у реєстрації платника єдиного податку орган державної податкової служби зобов'язаний надати протягом двох робочих днів з дня подання суб'єктом господарювання відповідної заяви письмову вмотивовану відмову, яка може бути оскаржена суб'єктом господарювання у встановленому порядку.

12.6. Підставами для прийняття органом державної податкової служби рішення про відмову у реєстрації суб'єкта господарювання як платника єдиного податку є виключно:

1) невідповідність такого суб'єкта господарювання вимогам розділу 1 цього Порядку;

2) наявність у суб'єкта господарювання, який утворюється в результаті реорганізації (крім перетворення) будь-якого платника податку, непогашених податкових зобов'язань чи податкового боргу, що виникли до такої реорганізації;

3) недотримання таким суб'єктом вимог, встановлених підпунктом 11.1.4. пункту 11.1 розділу 11 цього Порядку.

12.7. До реєстру платників єдиного податку вносяться такі відомості про платника єдиного податку:

1) найменування суб'єкта господарювання, код згідно з ЄДРПОУ (для юридичної особи) або прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи – підприємця, реєстраційний номер облікової картки платника податків (ідентифікаційний номер) або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків і мають відповідну відмітку у паспорті);

2) податкова адреса суб'єкта господарювання;

3) місце провадження господарської діяльності;

4) обрані фізичною особою – підприємцем першої та другої груп види господарської діяльності;

5) ставка єдиного податку та група платника податку;

6) дата (період) обрання або переходу на спрощену систему оподаткування;

7) дата реєстрації;

8) види господарської діяльності;

9) дата анулювання реєстрації.

12.8. У разі зміни відомостей, передбачених підпунктами 1-5 пункту 12.7 цього розділу, вносяться зміни до реєстру платників єдиного податку в день подання платником відповідної заяви.

12.9. За бажанням зареєстрований платник єдиного податку може безоплатно та безумовно отримати витяг з реєстру платників єдиного податку. Строк надання витягу не повинен перевищувати одного робочого дня з дня надходження запиту. Витяг діє до внесення змін до реєстру.

Форма запиту для отримання витягу та витягу з реєстру платників єдиного податку затверджується Міністерством фінансів України.

12.10. Реєстрація платником єдиного податку є безстроковою та може бути анульована шляхом виключення з реєстру платників єдиного податку за рішенням органу державної податкової служби у разі:

1) подання платником податку заяви щодо відмови від застосування спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів, визначених Податковим кодексом України, – в останній день календарного кварталу, в якому подано таку заяву;

2) припинення юридичної особи (крім перетворення) або припинення підприємницької діяльності фізичною особою – підприємцем відповідно до закону – в день отримання органом державної податкової служби від державного реєстратора повідомлення про проведення державної реєстрації такого припинення;

3) у випадках, визначених підпунктом 11.2.3 пункту 11.2 розділу 11 цього Порядку.

12.11. У разі виявлення органами державної податкової служби під час проведення перевірок порушень платником єдиного податку першої – третьої груп вимог, встановлених цим Порядком, анулювання реєстрації платника єдиного податку першої – третьої груп проводиться за рішенням такого органу, прийнятим на підставі акта перевірки, з першого числа місяця, наступного за кварталом, в якому допущено порушення. У такому випадку суб'єкт господарювання має право обрати або перейти на спрощену систему оподаткування після закінчення чотирьох послідовних кварталів з моменту прийняття рішення органом державної податкової служби.

12.12. Погашення податкового боргу після анулювання реєстрації платника єдиного податку здійснюється у порядку, встановленому главою 9 розділу II Податкового кодексу України.

Відповідальність платника єдиного податку

Платники єдиного податку несуть відповідальність відповідно до Податкового кодексу України за правильність обчислення, своєчасність та повноту сплати сум єдиного податку, а також за своєчасність подання податкових декларацій.

Секретар сільської ради

С.А. Гараган

